

Щоранку дорогою до школи Філіп, Фло та Кароліна завертають у невеличку цукерню в Глухому закутку № 23. Там вони купують у Лео (так звати власника) ласощі, якими смакують на перервах між уроками. Комісар карної поліції Ларс так само щоранку заходить у згадану цукерню. Він також є страшенним ласуном, а найбільше любить цукерки з локрицею¹. Проте їх поєднує не лише любов до солодоців, а й пристрасть до розслідування найзаплутаніших злочинів. У детек-

тивної команди «Локриця», як вони себе назвали, є навіть власний офіс, де вони зустрічаються — голуб'ятня під дахом цукерні Лео.

¹ Локриця, або ж солодець, вербець, солодич. Багаторічна рослина родини бобових, солодкий корінь якої використовують у промисловості й медицині.

Лео — хазяїн цукерні та детектив. Він — ватажок у локричній команді.

Кароліна, або ж Каро. Завзята спортсменка і просто розумниця.

Комісар карної поліції Ларс добре знається на комп'ютерах.

Флорентин — наймолодший в агентстві, тому всі його зовуть Фло.

Філіп уміє наслідувати спів птахів. Його вірний супутник — какаду Коко.

Таємниця чорної джонки

1. Загадка розбитої пляшки

— Ходімо зі мною, мама попросила купити зморшків¹ у китайському магазині, — покликав із собою друзів Фло.

Каро та Філіп згодилися, і вони гуртом, проминувши провулок Капуцинів, завернули за ріг будинку.

— Ви тільки гляньте на це! — прошепотів Філіп за якусь хвилю, коли друзі підійшли до магазину.

Усі троє зупинилися перед «Шенглі Бао» — північно-азійською крамничкою з усілякими дрібничками, та зацікавлено спостерігали, як власник змітав на тротуарі скалки розбитої винної пляшки.

— Дивина якась, зазвичай рідина залишає плями, — пробурмотіла Каро.

Худий власник крамнички недовірливо зиркнув на дітей і, прихопивши совок та мітлу, зник у підсобці.

— Цікаво, що саме він позамітав... — прошепотів Філіп.

Поки хазяїна не було, хлопець крадькома поглянув за завісу, де були полиці з винними пляшками.

— Самі лише винні пляшки... — затнувся Філіп.

Фло тим часом шукав на вітрині китайські зморшки.

— Ну й дивина! — вихопилось у Філіпа.

У цю саму хвилю до крамнички повернувся власник.

¹ Зморшок — їстівний гриб зі звивисто-складчастою шапкою.

2. Дві пари очей бачать краще

— Е-е-е, мені пакетик грибів-зморшок, будь ласка, — зати-наючись, вичавив із себе Фло, коли господар крамнички звер-нувся до нього.

— Тли п'ятдесят, — промовив китаєць, і Фло поспішив ви-класти на прилавок монети, а потім запхав пакетик із грибами у кишеню куртки.

Поки це все тривало, Філіп розповів друзям, що привер-нуло його увагу: на полиці за завісою всі пляшки були однакові, крім однієї, яка відрізнялася етикеткою.

— Я добре придивився, — шепотів Філіп, — на од-ній із етикеток джонка мала не дві, а три щогли!

І, натякаючи на власника, Філіп ще тихіше прошепотів:

— А він сам це помітив?

— Ні-і-і, точно ні, — заявила Каро, коли вони вже йшли до виходу. — Але там був хтось іще, і цей хтось точно за нами спостерігав! Він і зараз стежить за нами.

3. Спостереження у бінокль

Каро запідозрила, що за опудалом голови тигра хтось ховався, оскільки помітила, як рухалися його очі.

— Що за дивна крамниця? — дивувався Філіп, поки Фло витягнув маленький бінокль і з безпечної відстані почав спостерігати за власником магазину.

— Що він зараз робить? — запитала Каро.

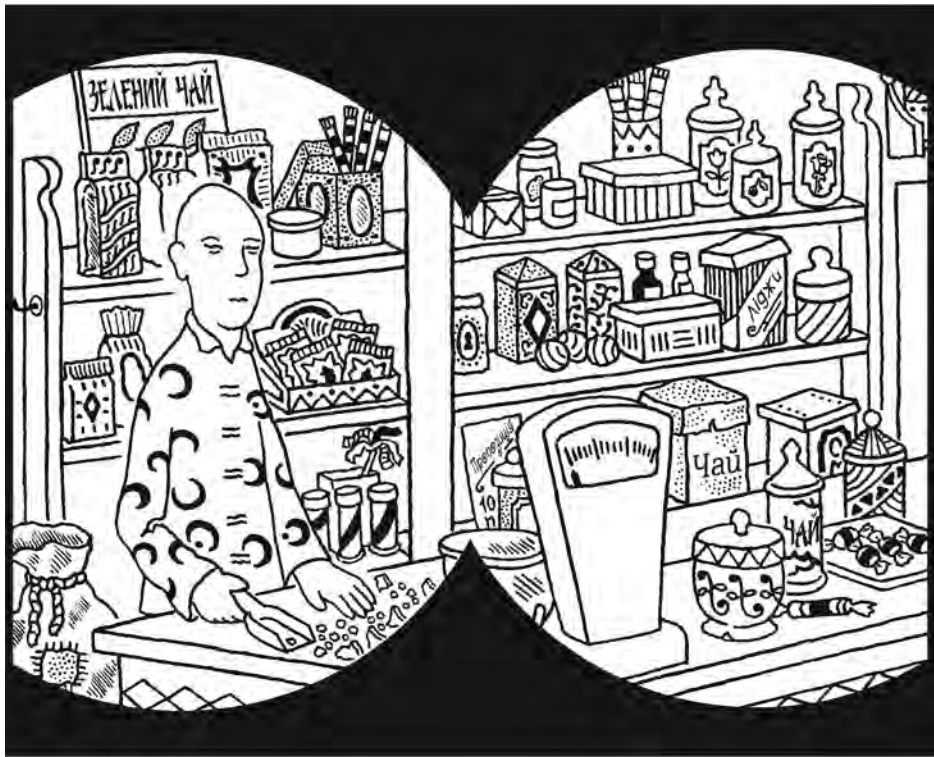
— Дивно, але він сортує скалки: відбирає найдрібніші і ховає їх в окремий пакет. Це зелені скалки із розбитої пляшки з-під вина, — повідомив Фло.

Саме цієї хвили двері магазину відчинив клієнт і зайшов усередину.

— Не тягни kota за хвіст, розповідай далі, — сказала Каро, — що тепер відбувається?

— Але ж і спритник! — майже захоплено вигукнув Фло. — Він швиденько сховав пакет зі скалками. І сховав непогано!

4. Пантера під прицілом

Власник крамнички сховав пакет із таємничими кришталевими чистими скалками у шальку настільної ваги. Фло звернув увагу, що стрілка тепер показувала 180 грамів.

— Підозрюю, що ми можемо мати справу із контрабандою діамантів, — зауважив Філіп.

— Звісна річ: наш випадок! — заявила Каро, коли через два дні детективи знову взялися спостерігати за підозрілим власником крамниці.

Шенглі Бао, власник магазину, саме збирався кудись іти, аж раптом побачив на протилежному боці вулиці локричну команду. Він підозріло глянув на них і поспішив завернути за ріг найближчого будинку.

— Дивний він якийсь, — сказав Фло, не зводячи очей із китайця. — До речі, знаєте, що в перекладі означає його ім'я? Я пошукав в Інтернеті — «спритна пантера».

Локрична команда почала стежити за хазяїном магазину. Проте на вулиці було дуже людно, і через якийсь час Шенглі Бао розчинився у натовпі.

— От дідько, — злилася Каро. — Пантера вислизнула!

— Ну, не такий він уже й спритний! — заперечив Філіп. — Он він де!

